

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 7. december 2011
Enhed: Juridisk Enhed
Sagsbeh.: MAKI
Sags nr.: 1112525
Dok nr.: 740929

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 7. november 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 104 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 104:

"Ministeren bedes redegøre for lovgivningen i henhold til læger, som udfører alternativ behandling. Vil ministeren endvidere oplyse bestemmelserne for, hvad der må praktiseres?"

Svar:

Med henblik på besvarelse af spørgsmålet har jeg indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen, der har oplyst følgende:

"Sundhedslovgivningen skelner ikke mellem, hvilken form for behandling en læge udfører i relation til dennes ansvar for behandlingen. Autoriserede sundhedspersoner har metodefrihed og kan benytte alternativ behandling, men de er altid forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed uanset hvilke behandlingsmetoder, de anvender, jf. Autorisationslovens § 17.

Når Sundhedsstyrelsen vurderer en autoriseret sundhedspersons anvendelse af alternative behandlingsmetoder, lægger styrelsen allerstørste vægt på det informerede samtykke. En læge er forpligtet til at indhente patientens informerede samtykke, inden en given behandling kan begyndes. Informationen til patienten, og hvad patienten har tilkendegivet til informationen, skal journalføres.

Sundhedsstyrelsen har i konkrete sager krævet, at læger giver en mere grundig og udførlig information, når der er tale om udokumenteret eller ikke sædvanligvis anvendt og accepteret behandling. Sundhedsstyrelsen har også konkret krævet, at patienten får at vide, at behandlingen er udokumenteret. Over for enkelte læger har Sundhedsstyrelsen krævet, at informationen blev givet skriftligt.

Da patienten ikke kan forudsættes at have forhåndskendskab til de anvendte behandlingsmetoder, skal informationen være mere grundig, når lægen tilbyder en ikke almindeligt anerkendt behandling, således at patienten reelt har en mulighed for at tage stilling på et velinformeret grundlag.

Lægen må godt fortælle om egen positive opfattelse og erfaring.

Sundhedsloven lægger vægt på patientens frie valg. Patientens konkrete valg af behandling skal respekteres. Valg af alternativ behandling fremstår ind i mellem som uforståeligt for fagpersoner, men det er patientens ret at tage imod en sådan behandling.

Sundhedsstyrelsen kan i øvrigt henvise til styrelsens Vejledning af 2. juli 1999 om indførelse af nye behandlinger i sundhedsvæsenet.”

Jeg kan henholde mig til det af styrelsen oplyste.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mogens Jørgensen